

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrčkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Občno izdanje stane: za jeden mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece 3.— „ „ 4.50 za pol leta 6.— „ „ 9.— za vse leto 12.— „ „ 18.—

Naročnine se plačevati naprej na naročnika brez priloge naročnine se uprava ne ozira. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 avč. izven Trsta po 4 avč.

EDINOST

Oglas se računa po tarifi v potitju; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, rokunanotje in oglase sprejema uredništvo ulice Molino piccolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprta reklama plačuje se prosto poštam.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

„Bombardovanje“.

Imbriani in konsortje si že v duhu slikajo imponantni prizor, ko „bodo“ italijanske oklopnice metale ogenj in žveplo v avstrijski Trst, da si podjarmijo naše vilinsko, starodavno mesto ob morju adrijskem; in ob tej domisljiji jim vtriplje srce od radosti.

Zares krasna slika bi to bila in ni ravno zameriti po tujem imetku željnim, sestradanim Italijanom, da jim koprni duša po bogatem Trstu, saj jih mora navdajati zavestjo, da bi isto prinašalo zanje tudi resnične zmage, — ako bi sanje res pomenjale resnico. Toda gori za Trstom se dviga sivoresni Kras, — slovenski Kras, s katerega doli bi se tudi dalo za silo prav izborne streljati zopet na morje.

Toda pustimo te bojne stvari, nevredne prosvitljenega veka, in obrnimo se do drugega „bombardovanja“ Trsta; do „bombardovanja“ na gospodarskem polju, kajti na to „bombardovanje“ je nam Slovence m sedaj prav resno misliti.

Z največo radostjo opažamo, da smo se Slovenci na Primorskem uprav sedaj začeli zavedati svojega položaja, svoje politične važnosti, tako, kakor še nikdar poprej. V očigled temu dejstvu bi morali res biti hvaležni našim nasprotnikom, ako bi to dejstvo samo na sebi ne bilo tako neznosno tužno! V teh dnevih žalostnih izkušenj smo izpoznali, da resnično še živimo, da smo činitelj v državi, z vesti iste obstanku, činitelj, ki je na nezasišlan način bil užaljen v svojem ponosu kakor tak od onih činiteljev, ki ne želijo obstanka te države, ki hočejo to državo, sebi v korist, razkosati čim prej.

Ako se Slovenci torej jamemo organizovati in stiskati se v veliko trdno maso, storimo to ne le v zavesti, da s tem obvarujemo propada svojo narodnost, marveč, da ohranimo glavni steber, na

čigar krepost resnično sme vsikdar računati naša Avstrija. In do te mogočne zavesti, do zavesti, da je v avstrijskem Slovanstvu moč, obstane (je) neodročnost Avstrije, do te visoke zavesti nas je konečno dovedla brutalna brezobzirnost in izdajška nestrpnost naših nasprotnikov ravno v poslednjih tednih.

Danes, ko liberalni in nacionalni Nemci, Madjar in Italijan v srcu Avstrije kar „glasno in brezobzirno kličejo po razkosaanju njenem, ko ne morejo več skrivati svoje volče strasti, danes smo mi avstrijski Slovani bojevalki zoper vse te izdajske čete, mi, ki ljubimo in hočemo svojo državo, svojo dinastijo avstrijsko.

In ker je temu tako, ker se tudi v našem Primorju od izvestne strani kar na ves glas povdarja izdajstvo, baš sedaj smemo i mi javiti svoje simpatije za slovanstvo! In kdo nam hoče, kdo sme braniti to? Časi so minoli, ko so si domisljali izvestni sleparji, da smejo nazivati kaznivim, veleizdajskim naše sočutstvanje z ostalim Slovanstvom. Nota bene: kulturno sočutstvanje in ne državnoopravno! Da, minoli so!

In temu je dokaz poset našega cesarja in pravičnega državnega očeta v srce mogočne slovanske države. In ako Njegovo pobratimstvo z vladarjem Rusije ni — veleizdajstvo, ali bode naše, Slovencev sočutstvanje, veleizdajstvo? Na glas jim torej zakričimo tudi mi: Slovani, Slovani smo, in nas je kakor listja in trave, moč smo, pred katero se trese ves ostali svet!

A dasi smo spojeni v jedno maso, dasi smo, združeni v jedno, duševno, jezikovno slovansko celoto, vendar ne želimo in nočemo razpada državi, pod katere blagim okriljem živimo po milosti božji. In v tem se razlikujemo od Vas! Vi, ki ste zborovali te dni v Libercu in Toplicah, vi želite dejanski razpad Avstrije, Vi želite dejanski izvesti to, kar čutite v svojem čr-

nem srci; Vi, ki nas tu deli proganjate se svojo strupeno jezo, hočete po mali manjšini italijanski golčee Primorje dobiti dejanski v svojo pest, hočete razširiti svojo lačno Italijo na naše Primorje in radi tega, to dobro vemo, radi tega, in ne samo radi naše narodnosti, sovražite nas Slovane kakor silo, nas protujočo tej Vaši izdajski ideji.

To je dobro znano vsemu svetu. Spoznanje prodira bolj in bolj, kje je iskati prijateljev, in kje sovražnikov države. Dobro je znano, kdo želi razbiti drago, slavno domovino, a kdo jo želi braniti, ohraniti. Vidni znak tega spoznavanja je potovanja našega vladarja v Petrograd. Ali bi to storil, ako bi mogočna Rusija hotela res slabo naši državi? Nikdar!

Zdaj pa nam odgovorite, ako ni povse opravičeno naše sočutstvanje se Slovani, ker smo — Slovani? Zdaj nam odgovorite, kar vas je klevetnikov, ako ni opravičeno, da se Vam, izdajcem, postavljamo v bran z vsemi svojimi močmi? Mi, pravi Avstrijci, proti Vam, nesramnim Judežem, kačam, ki Vas napaja z Svojim mlekom dobra Avstrija? In to hočemo zdaj! Iz krotkih jagnetov prelevimo se v srdite oroslane in občutili bodete, kako je, kadar je postalo jagnje — junak!

„Bombardovanje“ Trsta! To je naša deviza, do katere ste nas z železno pestjo prisilili, usilili nam nekrvavi boj! A ne samo „bombardovanje“ Trsta, „bombardovanje“ vsega Primorja vam hočemo uprizoriti, dokler ne zmagamo se svojo pravično stvarjo. In proti temu vam ne pomore vsa zvižaja Vaša, vse podle nakane Vaše.

„Svoji k svojim“ je naše geslo in kar ni naše, v resnici naše, tega ne poznamo! Napovedali, vsilili ste nam boj po vsem Primorskem, v odgovor obrnemo mi od Vas svoje — žepe!

Da, kar v prvi vrsti zamoremo storiti z lastnimi močmi, ki so nam, hvala Vsevečnemu, še ostale, to storimo. Za to nam ne treba ni zakonov,

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoški pisatelj Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Slednjič je prišla...

Dà, to mora biti ona... črna oblečena dama, vitka in lična, spremija jo druga, manjša, brčkone gospa Dobsonova. A na drugi pogled je spoznal svojo zмотo. Bila je mlada gospa, ki jej je bila podobna, elegantna Parižanka kakor ona, a z obraza jej je odsevala sreča. Pridružil se jej je mlad mož... gotovo sta dva novoporočenca, ki gresta na potovanje in mati ju je spremila na kolodvor. Šla sta mimo Frana, kakor bi bila zavita v srečo, ki ju je napolnjevala. Nevoščljiv in jezen je videl, kako sta, stiskajoča se drug k drugemu, izginila skozi dvojna vrata, kakor bi bila tem krepkeje združena v obkrožujoči ju gneči.

Frana je bilo pri srou, kakor da sta ga oropala, da sta v vlaklu zasedla prostor, ki je bil namenjen zanj in za Sidonijo.

Sedaj je nastalo divje vrvenje o odhodu; zadnje znamenje zvonov je zazvonilo; v zamolklo puhanje parnega stroja mešal se je šum naglih korakov, zaloputjenih vrat in odhajajočih omnibusov. Sidonije pa ni bilo... Fran je še vedno čakal. Ta hip je začutil roko na svoji rami!

Bog nebeški!

Mladi mož se je ozrl ter ugledal gospoda Gardinoisa debelo glavo v kapi z ušesi.

„Torej se nisem varal... Vi ste v resnici, gospod Risler, ter potujete z brzovlakom v Marseille, kakor kaže. Tudi jaz se popeljem s tem vlakom, a ne tako daleč.“

Sedaj je pripovedoval Franu, da je zamudil vlak, idoč v Orleans ter poskusil z Lyonskim vlakom priti v Savigny. Potem je govoril o Rislerju starejšem in o tvornici.

„Kakor kaže, nekaj časa kupčija ni posebno živahna... Bonardelov bankrot jih je nekoliko potlačil... le pazita naj, naša mladiča, prav lahko zaideta na isto pot kakor Bonardel. Toda oprostite... pregraja je že zaprta... na svidenju!“

Fran je jedva čul besede starega Gardinoisa; bankrot njegovega brata, poguba vsega sveta, nobena reč ga ni brigala več... samo čaka, čaka in čaka...

Zdajci se je zaprla pregraja kakor zadnja ovira pred trdovratnostjo upanja njegovega. Zopet je bil kolodvor puščoben, ljudje so drli po cesti in rezek pisk, ki se je izgubljal v nočni temi, ga je nekako porogljivo pozdravljval v slovo.

Vlak je odšel!

Skušal je, da bi ostal miren ter si razložil položaj. Brčkone je zamudila vlak iz Asnièresa, a ker ve, da jo pričakuje, pride k njemu kako drugo uro po noči. Čakati mora še; saj je dvorana namenjena v to.

Nesrečnik je sél na klop; velika okna so bila zaprta; s temo, ki je bila za njimi, zdela so se ti, kakor bi bila črna položena. Zaspana prodajalka knjig je urejala svoj šator. Mehanično je gledal Fran pisane vrste železniške knjižnice; čez četrto ure je vedel že na pamet naslov vsake knjige.

Med njimi so bile knjige, katere je, kakor se spominja, čital v svojem šatoru v Ismailiji ali na ladiji, s katero se je vozil iz Sueca. Vse te neznatne vsakdanje romane oveva, kakor se mu je zdelo, dih morja ali juga. A čez nekaj časa se je zaprla prodajalnica in njemu je bilo vzeto tudi to sredstvo, iznebiti se za nekaj časa rastoče utrujenosti in mrzličnega čakanja. Tudi prodajalnica igrač je bila že zabita z varnimi deskami; nevidne so bile pipe, samokolnice, kropilnice, lopate in grablje, vse tiste igrače malega Parižana, ki odhaja na kmete. Prodajalka, boleha, otožna ženska, se je zavila v star plašč, vzela ponev za oglje ter odšla.

Vsi ti ljudje so dovršili dnevno svoje delo, katero so podaljšali kolikor le mogoče, vstrajno in s trdo voljo kakor ves Pariz, ki ugaša svoje svetilnice stoprav o jutranji zarji.

Spominjivemu se dolgega nočnega dela mu je prišla na misel znana sobica, kjer tudi še o tem času svetilnica obseva mizo, obložena s kolibriji in pisanimi brošči. A podoba je zginila takoj zopet v mešanici nepopolnih spominov, katere mu je vzbujala mrzlica čakanja.

(Pride še.)

ni ulog, ni dovoljenja, to storimo s prav lastno svobodno voljo in to je: osamosvojenje na gospodarskem polju. In le prekmalu se pokaže, koliko smo zares vredni primorski Slovani po starem načelu, „da človek velja, kolikor plača“, ko nehamo biti igrača v rokah neprijateljev! Kar samo ob sebi in hkrati se pokaže, koliko veljamo še v naši Avstriji in koliko veljajo oni, ki bi nam v tej Avstriji ne hoteli dovoliti niti svobodnega dihanja.

Na delo torej, na resno delo, rojaki! Najmauji od nas naj ne zgreši ni za jeden hip izpred oči gesla „Svoji k svojim!“, ni za jeden hip ne opusti izvajati do skrajnih posledic njega pomen, tako dolgo, da pridobimo do mrvice nazaj, kar nam je iztrgalo tujinstvo. To bodi naše „bombardovanje“ vsega Primorja, in v ta namen — začnimo!

Slovenski jezik v Trstu.

„Slovenski Narod“ piše:

Kadarkoli poročamo o političnem boju naših rojakov na Goriškem, v Trstu in Istri, vselej nas navdaja dvojno čustvo: trpka ogorčenost radi nečuvjenih, iz najbolj zlobne in rafinirane fanatičnosti Italijanov izvirajočih, dan za dnem se ponavljajočih krivic, pa radostno občudovanje vzorne vztrajnosti ondodnih slovenskih voditeljev, njihove neumorne delavnosti in neomejene potrpežljivosti, s katerimi se bore neprestano za narodna prava. Goriški, tržaški in istrski Slovenci morajo zares hvaliti usodo, da jim je naklonila takih prvobornih voditeljev, kajti brez teh, brez tistih odločujočih samozatajevanja bi bila ondi slovenska stvar pravcata pastirka.

Za vsako mrvice se morajo puliti slovenski voditelji z Italijani, ki jim odrekajo vse, razen vode in — zraka. Za vsako malenkost se morajo boriti Slovenci z ljutimi svojimi nasprotniki, tekati od oblasti do oblasti, pa pritoževati se od instance do instance. Tak boj ni samo dolgotrajen in naporen, nego tudi utrudljiv, zahtevajoč višek potrpežljivosti in zatajevanja.

In nedavno je bila zopet taka nezastna malenkost — preporno jabolko mej Slovenci in Italijanissimi, radi katerega je bilo treba uložiti pritožbo na državno sodišče. Tržaški magistrat ni hotel namreč sprejeti slovenske vloge, češ, da je pisana uloga v jeziku, ki ni jezik tržaške občine, kajti poslovni jezik na magistratu je samo italijanski.

Za vsakega, komur so znane določbe avstrijske ustave in narodnostne razmere v Trstu in v okolici, je bila zadeva jasna, in tudi predržno oblastna gospoda tržaškega magistrata je morala vedeti, da je kršila municipalna delegacija z zakoni zajamčena ustavna prava Slovencev. Nihče ni mogel dvomiti, da bode razsodba državnega sodišča v smislu pritožbe — proti kršiteljem zakonov.

In res: državno sodišče je izreklo znamenito in načelno prevažno razsodbo v boju, kateri bidejo tržaški naši rojaki za pravice svojega materinega jezika, izjavilo je, da se je po odloku municipalne delegacije kršil zakon, kajti slovenski jezik je pripoznani deželni jezik in temu pripoznanju države se mora pokoriti tudi mestna tržaška občina. Nadalje je izjavilo državno sodišče, da občina nima pravice, da bi raztezala svojo avtonomijo tudi na to polje, ker določati zakoniti jezik magistratom more le — ustava in njeni temeljni zakoni!

Mogočni Italijanissimi tržaškega magistrata so dobili s tem vnovič lekcijo, katere ne bodo mogli tako naglo pozabiti. Razsodba drž. sodišča jim dokazuje zopet, da je še nekaj oblastev na dnjimi, katerim se morajo tudi oni pokoriti, oblasti, ki so pravičnejše in objektivnejše od njih! Vnovič so zvedeli tržaški Italijani, da njihova avtonomija ne sega še tako daleč, da bi smela delati z državnimi zakoni po svojih muhah, pa zopet se jim je povedalo, da tržaška samomoč ni absolutna, nego še vedno v okviru Avstrije, kjer so in morajo ostati ravnopravni vsi narodi, vsi jeziki. Slovenski jezik je deželni jezik v Trstu in v slovenskem jeziku morajo poslovati vsi ondodni drž. uradi!

Tako je torej rešeno jezikovno vprašanje tržaškega ozemlja, in zmaga slovenska je popolna. Ker pa sta dobila mestni tržaški magistrat in tudi že deželni odbor v Istri parkrat take mo-

ralne zausnice, ne da bi se v svoji praksi poslej ravnala po ukazih državnega sodišča, bati se je, da ostane tudi ta najnovejša razsodba v Trstu brez vsake realne posledice. Bati se je, da tržaški italijanski mogotci potisnejo s porogljivim nasmehom odlok višje instance gori na najvišjo police, pa da bode v svojem praktičnem postopanju samovlastno še nadalje odrekli pravico slovenskemu jeziku. Predrznost in upornost Italijanissimov je namreč tolika, da so že jedenkrat v svojih glasilih javno izrekli: Državno sodišče, ministerstvo in namestništvo naj odloča in določa, kar in kakor se jim poljubi, mi bomo pa vendar delali vedno le po svoji volji!

Da pa se tako roganje državnim oblastim, da se tako uporno, vsako državno avtoriteto teptajoče postopanje tržaškega magistrata ne ponovi nikdar več, zato naj poskrbe naši, vladno večino tvoreči poslanci! Naj bi kovali železo sedaj, ko je še gorko! Naj bi vnovič in vnovič kazali naravnost revolucijonarno vedenje tržaške gospode, kateri so avstrijski zakoni samo v posmeh in katera meni, da je država v državi! Državna oblast je dolžna lastni avtoriteti, da odpravi v Trstu vendar jedenkrat toli nezdrave razmere, ki so v sramoto vsej Avstriji, pa začne naj dokazovati z dejanji — ne samo s papirnati določbami! — da veljajo avstrijski zakoni tudi za progressovce. Potem šele bodo imele drž. odločbe vso veljavo, potem bodo napori lojalnih Slovencev uspešni, in njihov jezik bo potem šele v istini dež. jezik.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 6. maja 1897.

O položaju je govoril te dni mladočeški odličnjak, dr. Engel svojim volilcem v kraljevih Vinohradih v Pragi. Rekel je, da je ves položaj še vedno meglen, tako, da poslanci sami še nimajo prave slike o njem, kamo-li da bi mogli slikati drugim. Ko je grof Badeni podal svojo ostavko, bili so Poljaki, kakor modri politiki, prvi, ki so se potrudili, da se zasnje večina, ker, kakor je dokazano, je bolje biti v večini, nego pa v manjšini. Grof Badeni menda ni poseben prijatelj trdne večine slovanskega in avtonomistiškega značaja; toda razvoj stvari pouči vlado, da se bode morala v kratkem izreči za to ali ono smer.

Potem je govoril dr. Engel o sedanjem besneju Nemcev. Zadoščenjem beležimo, da dr. Engel bistveno sodi istotako, kakor sodimo mi o uprizorjenem viharju in o taktiki obstrukcije: k o n e č n a škoda bode na nemški strani, ako le ostanejo trdne slovanske skupine. Dr. Engel je rekel, da Čehi nimajo vzroka, da bi obžalovali postopanje Nemcev, kajti oni delajo prav to, kar želé Čehi, namreč: slabé centralistiški sistem, in zato jim gre le hvala in pripoznanje. Govornik pa je menil, da se kmalu polože ves vrišč, uprizorjen radi jezikovnih naredeb. Postopanje Nemcev je škodljivo le za Nemce same in jim ne more koristiti.

Dr. Engel je potem veseljem pozdravil dogodke v vnanji politiki, in je omenil, da ti dogodki niso le pojavi hipnega čutstvovanja, ampak da imajo v sebi ne kaj globljega, pomenbnejega. Po menenju govornikovem je to sad dolgega in zdrelega premišljevanja — in je Avstrija zopet krenila na pot, katere ne bi bila smela zapustiti nikdar! Govornik je mislil na obisk našega cesarja v Peterburgu. In zopet moramo beležiti zadoščenjem, da je mladočeški poslanec potrdil naše menenje, da preokret v vnanji politiki naše države ne more ostati brez upliva na notranje politiko. Rekel je namreč: „Ker se tudi v notranji politiki prikazujejo taki pojavi, reči smemo, da se je Avstrija izdatno približala bitstvu svoje ekzistence. Ako stojimo danes na pragu boljše, srečnejše bodočnosti, pozdravimo to veseljem in se svojim plemenitim srcem pozabimo vso krivico, ki smo jo morali prebiti. Ne smemo tajiti, da je dobre volje tudi na strani vlade same“. Slednjič je še enkrat zatrdil govornik: Kar se je zgodilo te dni in kar je napravilo mogočen utis na ves svet, to znači tudi korak v dosega cilja, ki ga imamo pred očmi!

Poljski listi priznavajo, da je položaj jako resen za grofa Badenija; „Gazeta Narodova“ pravi, da je grof Badeni hotel poštemo in lojalno zado-

voljiti avstrijske narode. Nepremišljenost njega nasprotnikov je preprečila to nakano. Toda, ako tudi odstopi grof Badeni, njegov zistem o s t a n e l l Grof Badeni naredi prostor drugemu možu, ki bode vodil isto po cesarju odobreno politiko, toda v drugem tonu in drugem tempu. — To bi bilo isto, kar smo rekli mi nedavno: Nemci morda strmoglavijo grofa Badenija, toda v tem slučaju utegaejo priti z dežja pod kap.

Potovanje kneza Ferdinanda v Peterburg. Z Dunaja javljajo, da ni še določen čas, kdaj pride bolgarski knez v Peterburg. Določeno pa je, da pride knez Ferdinand v spremstvu svoje soproge v Peterburg. Ako pomislimo, kako krepko se je kneginja svoječasno upirala prestopu nje sina Borisa k pravoslavju, je ta korak vsakako pomenljiv.

Grško-turška vojna. Dunajska „Reichswehr“ o kateri sodi javnost, da je v dotiki z vladnimi krogi avstrijskimi, je prinesla v svoji zadnji številki precej oster članek zoper intrige Angležev, ki bi hoteli, da se na Vztoku zopet prične tista nesrečna igra evropske diplomacije, ki je srečno dovela do grško-turške vojne. Sleherni avstrijski državljani se more le veseliti, da so v nas nekoliko bistreje jeli soditi tiste faktorje, ki skrbje za kulisami, da ne pride do miru na Vztoku. Prvi tak intrigant je res sebična Angleška, ki je dolgo hujskala Turke proti krščanom, potem zopet Armence proti Turkom; ki je netila upor na Kreti in je ščuvala Grke v vojno, ki tem siromakom ni mogla prinesiti drugega, nego strašen poraz, Evropi pa nevarnost za splošni mir. Sedaj bi torej hotela Angleška, da se od kraja prične s to brezvspešno in nevarno igro. V ta namen je poslala v svet nasvet, naj bi se vlasti zbrale v konferencijo, katere posledica bi slednjič utegnila biti ta, da bi se vlasti spoprijele med seboj. Takega spopada si želi intrigantna Angleška, ker se nadeja, da bi bile na ta način najboljše osigurane koristi — Angleške.

Toda vse kaže, da so tudi v nas sprevideli, kam merijo oni „človekoljubni“ nameni kramarske Angleške. Zato je zaklicala „Reichswehr“ Angležem, da naj se brigajo za svoje stvari, stvari na Vztoku pa naj le prepuste državam, ki sti interesovani v prvi vrsti na Balkanu: Avstro-Ogerski in Rusiji! Na Avstro-Ogerski in Rusiji je, da diktirati mir in njega pogoje. Igra intrig evropskega koncerta je pri kraju — in na nje mesto je stopila solidarnost obeh vztočnih držav. Ako bode Turčija hotela ubogati, dobro, potem jej je zagotovljen status quo; ako bode pa hotela slušati nasvet lažujivih prijateljev, potem najdejo že svojo pot eksekucijske kolone do Bospora, v Armenijo in do Soluna! — Te izjave kažejo, — kar pa mora biti sicer jasno vsakomur že po obeh napitnicah cesarja Frana Josipa in carja Nikolaja —, da so v Peterburgu že stalno določili pot, po kateri se bodo gibale stvari na Vztoku, ter način, kako je storiti konec grško-turški vojni.

Zadnje vesti z bojišča bi bile nastopne: „Köln. Ztg.“ javlja iz Londona, da je tje došla vest, da je neka francoska vojna ladnja izkrcala v Volu 200 mornarjev, in to v očigled jedni angleški in jedni italijanski vojni ladiji in grški eskadri. Sodi se, da hočejo Francozi na ta nenavadni način ščititi skladišča Evropejcev pred morebitno pohlepnostjo grških „dobrovoljcev“.

V Tesaliji je sreča zopet Grkom mila. Turki so naskočili na pozicije Grkov pri Velestinu, toda po hudem boju so jih Grki vrgli. Izgube so težke na obeh krajih. A Turkom je že došla izdatna pomoč in je verjetno, da že o prvem naskoku podležejo Grki.

Pri Farsali se vendar nekaj pripravlja. Tam je, seveda zadaj za Farsalo, na potu proti Domo-kosu, zbranih zopet kakih 15.000 Grkov, a pred Farsalo se je utaborila izdatna vojska Turkov. Govorilo se je celo, da so Grki že naskočili in vrgli Turke, toda tej vesti se oporeka najodločnejšo od turške strani.

Različne vesti.

Odbor pol. društva „Edinost“ bode imel svojo sejo v soboto zvečer ob 8. uri, in ne v nedeljo, kakor je bilo določeno prvotno. Ker se je posvetovati o jako važni stvari, prosimo gg. odbornike, da se gotovo udeležijo te seje.

+ Vojvodinja Alençon.

Na drugem mestu najdejo čestiti čitatelji poročilo o grozni nesreči, ki se je dogodila predvečerašnjem v Parizu. Kdor ima človeškega čuta v sebi, mora porositi solzo na tej grozni nesreči, ko je toliko ljudi našlo strašno smrt v besnečem elementu, v plameau.

Avstrijskim narodom pa ne sili solze v oči le splošni človeški čut, ampak tudi prirejeni čut neporušne udanosti in ljubezni, ki ga nosijo v svojih srcih do preljubljene vladarske hiše, nam pretresa dušo, kajti po nesreči v Parizu je zadela grozna nesreča tudi našo cesarsko hišo. Med mrtvimimi je tudi vojvodinja Alençon, sestra naše presvetle cesarice.

Angelj smrti je zopet raztegnil svoje peroti nad našo vladarsko hišo; udarec je tem hujši, ker je prišel tako nanedejano, tako grozno usirom.... Po tesni vezi, ki spaja narode z dinastijo, postalo je žalovanje splošno. Kaj naj rečemo, kaj naj storimo v oči gled tej nesreči? Kaj družega, nego da udani v božjo voljo molimo, da bi Vsemožni Bog podelil moči presvetli cesarici, Nje plemenitemu soprogu in vsej cesarski hiši, da prebijejo srečno ta grozni udarec. In ta naša nada ni prazna. Ni to prva nesreča, ki je zadela našo cesarsko družino. Mnogo britkega je že prebila ista, a vsikdar je pokazala toliko plemenitosti in veličino duše, da je ni mogla ukloniti nobena nesreča. Tako boče tudi sedaj. To je jedina tolažba v tej britki uri.

Fiat applicatio! Gospod minister za nauk in bogodastje je pripovedoval te dni v seji zbornice poslancev mično in poučno dogodbico o nekem občinskem zastopu, ki ni nikakor hotel vršiti svoje dolžnosti ozirom na šolo manjšine prebivalstva dotičnega mesta in kako so potem vladni organi storili in ukrenili potrebno. Da pa ne boče kdo v zmoti, povedati moramo hitro, da gospod minister ni govoril o občini tržaški, ampak govoril je o mestu Duhovem gori na Češkem.

V Duhovem, kjer je večina prebivalstva nemška, se je ustanovila češka šola za češko manjšino z naredbo deželnega šolskega sveta od 10. marca 1884. Občinski zastop je trdil in prisegal, da ta šola ni potrebna in je uležil rekurz na ministerstvo. Rekurz je bil odbit. Proti razsodbi ministerstva se je uležila pritožba na upravno sodišče. Tudi ta pritožba je bila odbita. V posebno ilustracijo, kako nepotrebna je bila češka šola v Duhovem, je povedal gospod minister, da se je takoj vpisalo vanjo 332 otrok, a do danes je naraslo število na 719. Prostori so postali pretisni za toliko število otrok. Torej toliko iz pedagogičskih, kolikor zdravstvenih ozirov je trebalo novih prostorov. Okrajni šolski svet je naložil torej občinskemu zastopu, naj odpomora nedostatkom, sicer da šolska oblast ukrene potrebno na stroške občine. Občina je uležila rekurz na deželni šolski svet. Ta poslednja oblast je odbila rekurz in ministerstvo je potrdilo ta odlok. Potem je okrajni šolski svet zopet naložil občini, naj v teku 8 dni stavi primernih predlogov za odpravo nedostatkov. Tudi proti temu nalogu je uležila občina rekurz, ki pa je bil zopet odbit od zadnje instancije. Na to je okrajni glavar po nalogu deželnega šolskega sveta sklenil pogodbo za nakup potrebnega zemljišča za zgradbo potrebnega poslopja.

To bi bila torej tista mična dogodbica, ki jo je pripovedoval gosp. minister Gautsch v zbornici poslancev.

Radi te dogodbice so interpelirali nemški poslanci v državnem zboru, češ, da se je po postopanju okrajnega glavarja in drugih instancij kršila avtonomija občine v Duhovem, na kar je odgovoril minister, da vladi ne prihaja ni kraj misli, da bi se hotela dotikati sameuprave v šolskih stvarih, toda — tako je pristavil s povdarkom — slučajev je vendar, ko državna uprava mora posegniti vmes na korist šolske mladine in urejenih šolskih odnošajev in sicer vsikdar tedaj, ako so oni, ki so poklicani na izpolnjevanje gotovih dolžnosti, branijo vršiti te dolžnosti. In minister je zaključil: Nujno je bilo, da se je v Duhovem zasnovala šola za manjšino in nujno je, da pride ta šola v boljše poslopje. Tudi v tem slučaju boče naučna uprava povsem objektivno vršila svojo dolžnost.

Interesantna dogodbica je to v prvič zato, ker bi lahko pisali analogije, kajti dozdeva se nam, da je tudi na jugu Avstrije mest, ki na šolskem polju ne hote vršiti svoje dolžnosti do manjšin in ki istotako kriče o kršenju avtonomije, ako jih je državna oblast opozorila na njih dolžnosti. Nekje tam v Trstu se je bilo dogodilo ravno te dni, ko so se delali kakor da jočejo na razvalinah občinske avtonomije, ko jih je državno sodišče opozorilo na — dolžnosti, izvirajoče jim iz zakonov. Toda dogodbica gosp. Gautscha je zanimiva še v drugem pogledu; pravi nam namreč, da ob vsej analogiji odnošajev, je vendar nekoliko razlike med postopanjem državne oblasti na severu in med postopanjem na jugu. Gori je okrajni glavar posegnil vmes z vso odločnostjo in je sam ukrenil na stroške občine, kar je bilo potrebno za provspeli šole za češko manjšino; tam nekje v Trstu pa, kjer občinski zastop ni nič manj uporen nego oni v Duhovem, tam ne kaže državna oblast prav nikake oneržije, da bi pripomogla manjšini do zaprosene in potrebne šole, ni v slabem ni v dobrem posloju!

Kakor je na severu avtonomija kvarna za šolstvo, ako je v rokah ljudij, ki nočejo vršiti svoje dolžnosti do manjšin, tako je menda kvarna tudi na jugu; kakor je — po izreku gosp. ministra — bilo potrebno, da je državna oblast nastopila zoper občinski zastop, ki ni hotel vršiti svoje dolžnosti, tako je potrebno, da nastopi tudi kje drugod!

Z ozirom na naše tržaške odnošaje, ozirom na naše šolsko vprašanje, ki je slično onemu v Duhovem, — le s to malo razliko, da tam gori je že ustanovljena šola za manjšino, in gre sedaj le za to, da dobi primerneje prostore, dočim je mi še nimamo šole, ni dobre ni slabe, ni v dobrih, ni v slabih prostorih —, ozirom na 13-letno borbo slovenskega naseljenja v mestu tržaškem za osnovo jedne ljudske šole, prosimo gospoda ministra, da tudi v Trstu stori ali naloži to isto, kar se je storilo v Duhovem: ako nočejo drugi storiti svoje dolžnosti, pa naj državna uprava izvrši to dolžnost v imenu in na račun dotičnikov! Fiat applicatio!

Mestni svet tržaški boče imel nocoj svojo IX. javno sejo. Na dnevnem redu je 20 toček.

Popravek. V uvodnem članku zadnjega izdaja tega lista, v prvi vrsti na drugi strani, se je urinila neljuba tiskarska pomota, katero pa si je lahko popravel čitatelj sam, vešč nemškemu jeziku. Naslov navedenima pesnima je: „Die Wacht am Rhein“ in „Heil dir im Siegeskranz“.

Štrajk v ladjestavbarkem zavodu pri sv. Roku. Večerašnje poročilo nam je popraviti v toliko, da je predvečerašnjem sicer došlo na delo 65 načelnikov, delavcev in stražnikov, toda te osebe niti štrajkovale niso, delavcev pa je došlo samo 21, in med temi jih je bilo 11 italijanskih podanikov. Nadalje nam je izustiti: tehniški zavod se je res obrnil v Benetke, da dobi delavcev iz tamošnjega arzenala, toda odgovorilo se je, da se delavci odpošljejo še-le tedaj, ko se završi štrajk v Miljah, a vožnjo da jim je treba plačati. Nadalje čujemo, da se je predsedništvo socialno-demokratske zveze predstavilo c. kr. namestniku, da obrazloži temelj novim pogajanjem. Novi pogoji štrajkovcev so: a) 6 mesecev 9 ur dela na dan, ostalih 6 mesecev pa 9½; b) povišanje mezd izpod glđ. 1.20 za 5 do 15%; c) jamstvo, da proizvođaitelji štrajka ne bodo kaznovani; d) za vsako uro izrednega dela ¼ dnevnice odškodnine in e) vsi delavci, ki niso bili odpuščeni iz osebnih vzrokov, vsprejme se nazaj v delo. — C. kr. namestnik je obljubil, da se zavzame za to stvar.

Odbor „Slovenske čitalnice“ izreka najiskrenejšo zahvalo vsem sodelovalcem in sodelovalkam, ki so sodelovali na glasbenem večeru od 24. aprila t. l.; hvala tudi vsemu p. n. občinstvu, ki je po obilni udeležbi pripomoglo k lepemu materijalnemu vapehu na korist dijaške kuhinje.

Koncert, katerega je priredila „Slovenska čitalnica“ dne 24. m. m. na korist dijaške kuhinje, je donesel:

na ustopnini	kron 192.—
na darovih	284.—
Skupaj	kron 476.—
od tega je odbiti za stroške	65.—
torej znaša čisti dohodek	kron 411.—

kateri znesek je izročil blagajnik „Čitalnice“, g.

Ante Bogdanovič, zastopniku omenjenega društva, g. Juliju Varto.

Nadplačila so naklonili: Gosp. Laurič Fran in Kornelij Gorup po 20 kron, Šabec Ivan 16 Kr., Dejak Kristijan, družina Truden, Černe msgr. Fran, Šmuc Fran, Žbona Andrej, Mimbelli Baldo in družina Mankoč po 10 kron; A. E. 8 kron; dr. Fran Mandič, Šorli Anton, Keil, dr. Zenkovič, družina Dolinar, dr. Pertot in Jak. Klemenc po 6 kron; I. G. Vrbanov in Stritof po 5 kron; dr. Pretner, Šonc Henrik, Varto Julij, Vitezic dr. Mate, F. P., Radesič Aleksander, družina dra. Abrama, Hmelak Fran, Primožič Mate, prof. Jesenko, dr. Gregorin, Macák Ivan, I. P., Pogorelec Ivan, Turk Josip in Vučkovič Gjuro po 4 kron; Goljevšič Vek. 3 kron; Sila Jakob, Kokole Fran, dr. Ivanič, Jos. Jamšek, Kalister Anton, Bartelj Srečko, Kutalek Jan, Klodič pl. Sabladoski, Paternost Drag, Tomazič Josip, dr. Martinis, Čanek, Lokar, Furlani Alojz in Pater Furbacius po 2 kroni; Lašič 1 krono. Presrečna hvala vsem dobrotnikom.

Veselica v Dekanijah, ki se je odložila min. nedeljo, vršila se boče prih. nedeljo ob vsakem v remenu in z istim pogramom. Dodalo se je le še srečkanje za tri dobitke. Slovence okraja koperskega opozarjamo še enkrat na to lepo narodno slavnost.

Iz Gorjanskega nam pišejo, da se boče velika narodna veselica prihodujo nedeljo vršila v vsakem vremenu.

Pozor! Prihadnja številka „Brivca“ izide že to soboto. Opozarjamo vse čitatelje našega šaljivega lista, da boče „Brivec“ zelo zanimiv, in da prinese imenitno sliko o turško-grškem boju. Uredništvo.

Iz Trebiča nam pišejo: Dne 2. t. m. se je vršila tu lepa cerkvena slavnost. Po zaslugi našega prečastitega duhovnika priredila se je kraj vasi nova kapelica svetega križa. V nedeljo po poludanski službi božji je blagoslovil veleč. gosp. dekan z Opčinj sv. razpelo na velikem oltarju naše cerkve in mu je azistovalo o tem več duhovnikov. Po dovršenem cerkvenem obredu so lepo zapeli pevci pesem sv. križa. Na to je veleč. gosp. župnik iz Repentabra ganljivo spregovoril z lece doli. Povedal nam je, kako in kdaj je častiti sv. križ. Po tem lepem govoru se je prenesel križ v slavnostnem sprevedu do kapelice. Zadnje molitve blagoslova je izustil veleč. gosp. župnik iz Sežane. Božje razpelo se je postavilo v kapelico. Pevci so prav zložno zapeli zadnje vrstice pesmi sv. križa pod vodstvom gosp. Justa Kralja. Poslednjemu gre vsa hvala na tem, da je tako lepo izvršil svojo nalogo. Vzlic dežju, ki je trajal ves dan, zbralo se je vendar toliko ljudstva, da ni bilo prostora za vseh v cerkvi.

Zasačeni ponarejalci vina. V Trstu in okolici je bilo obče znano, da je nekje v Barkovljah tovarna za izdelovanje umetnega vina, toda finančnim organom se dolgo časa ni posrečilo, zasačiti teh brezvestnežev. Predvečerašnjem so jih vendar dobili. „Tovarna“ je last tvrdke Fratelli Vassilli, ki je umevala bistroumnim prikriivanjem na debelo utihotapljati v svoja „skladišča“ strogo zabranjenih tvarin, ki služijo za ponarejanje vina. Tako „partijo“ so prijeli finančni organi. Utihotapiti se je namerovalo h krati nič manj nego: 6 sodov falzifikovanega medu (400 kg.), 2 soda glicerina (350 kg.), 2 vreči tartariške kisline (120 kg.), 1 vrečo gelatine (30 kg.) in 6 omotov barve in drugih kemiških tvarin, potrebnih za „izdelovanje vina“. Finančni organi so seveda vse to zaplenili. Koliko „pristnega“ in „finega vina“ so ugonobili finančni organi s to svojo zaplembo! V interesu poštenih trgovcev z vinom in v interesu našega vinogradarstva sploh bi bilo pač želeli, da bi oblasti najstrožjim postopanjem zaustavile posel takim — sleparjem.

Voda Beaufort - Spontin

iz vreleca v

Neudorf-u pri Karlovih varih

je najbolja in najzdravejša pijača, ker razven dvojne ogljenčeve kisline od magnezije ima v sebi tudi 32% naravnega ogljenčevega kislica.

Zastopstvo za Trst, Istro in Primorje

Siegfried Hochwald

TRST — Via Giotto — TRST.

Odbor akad. fer. društva „Sava“ sestavlja se je na zadnjem izrednem občnem zboru tako-le: Predsednik ing. Vaskoslav Kajzel; podpredsednik jur. Viktor Sušnik; tajnik jur. Vilko Baltič, blagajnik ing. Janko Krsnik; odborniki: med. Fran Šabec, jur. Fran Stupica in jur. Anton Svetek; preglednika phil. Fran Jesenko in phil. Ivan Košnik.

Občinska javna tehničnica je dala leta 1896. mestni blagajni tržaški 3057 gl. 40 nč. dohodkov.

Katastrofa v Parizu. Niti danes se ne more reči natanjko, koliko je bilo žrtev o požaru dobrotornega bazarja v Parizu. Kajti ogromni kupi pepela in sklade osmojenih tramov in hlodov pokrivajo pogorišče in morda še drugih žrtev. Doslej so jih izkopali 123 (ne 200), izmed katerih se jih je spoznalo samo 64, kajti vsi ostali mrtlični so v strašnem stanju, na polu zgoreli, da niti niso podobni človeškim bitjem. Hudo ranjenih in opečenih jih je 150; med temi jih je mnogo v smrtni nevarnosti. Večina žrtev pripada najvišim krogom pariške aristokracije, plemenite gospe, ki so prevzele razprodajo predmetov. Med žrtvami je tudi vojvodinja Alençon, sestra Nj. Vel. naše cesarice. Tudi vojvodinja Alençon je bila prevzela jeden kiosk, da se pridruži i ona plemenitemu podjetju, a po požaru so jo pogrešali. Našli so njen zaročni prstan v kupu na polu vpepeljenih človeških trupel. Vendar se je osebnemu zdravniku pok. vojvodinje posrežilo identifikovati truplo pokojnice. Nj. Vel. naša cesarica je obupana vsled tega nepričakovanega groznega udara.

Sodi se, da je bila vzrok tej katastrofi električna iskra cinematografa, ki je vnela omet aparata in ogenj se je potem seveda širil jako naglo, kajti, kakor smo že omenili, zgradba, kakor tudi posamični kioski v njej, je bila vse lesena, preprežena elegantnimi tapetarijami. Torej vse zelo lahko gorljive tvarine. Pokazalo se je pa tudi o tej priliki, da je mnogo več žrtev tirjala navstavašica pánika in strašna gnuječa, nego pa neposredno ogenj. Kajti mnogo ljudi so v gnuječi, v smrtne strahu za svoj lastni obstanek podrli in poteptali, in potem se je teh ubogih, že ubitih, še-le lotil šireči se plamen. Mnogo oseb je poteptala gnuječa, ko se bile že dosegle izhod!

Včeraj popoldne je papežev apostolski nuncij Clari blagoslovil žrtve in prisotno množico. Bilo je okolu pogorišča kakih 60.000 oseb. Pripomniti je, da je nuncij predvčerajšnjem ostavil bazar baš nekoliko minut prej, nego je pričelo goreti!

Presvetli ceasar je že včeraj zjutraj dobil brzojavko o nesreči. Prijavil je vest cesarici kolikor le možno prizanesljivo, vendar je bil utis grozen na Njeno Veličanstvo. Cesarica je jela jokati krčevito, da se ni mogla ustaviti. Potem se je zaprla v svoje sobane, da ni mogel nikdo blizu nje, niti od sorodnikov, niti od Nje spremstva. Cesarica ni užila najmanje stvari ves dan.

Poslanik francoske republike, Loze, je izjavil cesarski dvojici iskreno sožalje v imenu republike. Župan dr. Lueger pa je v imenu mesta dunajskega izrekel brzojavnim potom sočutje mestu pariškemu.

Vseučilišče za Moravsko. Sklenjena stvar je torej, da se v Brnu zasnuje vseučilišče. Isto boče češko in nemško. V kratkem izide dotični najviši odlok.

Smrt od strahu pred dimnikarjem. Znano je, kako se otroci plašijo črnega dimnikarja in kakó je navada, da jih nepremišljeni odrasli strašijo dimnikarjem, če so otroci poredni. Da pa je to nevarna igra, dokazuje sledeči žalostni dogodek, ki se je pripetil te dni v Budimpešti. Tam je navada, da dimnikar zvonjenjem naznanja svoi prihod v hišo. Na glas dimnikarjevega zvoza se otroci preplašijo in beže v sobe ter se poskrijejo po kotih. Pred par dnevi se je preplašila 4letna hčerka kleparja Löwingerja na zvok tega zvoza tako, da je padla na zemljo. Dolgo so imeli opraviti, dokler je niso spravili v zavest. Ko se je pozneje zopet oglašil dimnikarjev zvon, prestrašilo se je isto dekle tako, da se je zopet zgrudilo, a — izdahnilo!

Izvršena smrtna obsodba na anarhistih. Dne 4. t. m. so v Barceloni v jarku utrdbe v prisotnosti ogromne množice gledalcev ustrelili onih 5 anarhistov, ki so bili obsojeni na smrt, ker so leta 1896. vrgli bombo v processijo sv. Rešuježa Telesa.

Konec gledališnega ravnatelja. V Braunschweigu se je obesil bivši ravnatelj gledališča v Hamburgu, Druven, ker ni imel česa jesti.

Mednarodna umetniška razstava v Kodanju, na kateri je tudi Hrvatska zastopana prav častno, kakor smo to sporočili svoječasno, otvorila se je dne 1. t. m. v prisotnosti kraljevske družine.

Gledališče iz papirja. Amerikansti listi javljajo, da neki graditelj v Severni Ameriki dela vse priprave, da zgradi ogromno gledališče — iz papirja. Papir slabše vodi toploto, nego opeka ali sekan kamen; papirnate hiše bodo torej po letu hladneje, a po zimi topleje nego druge. Klade iz papirja se namažejo z neko mastno tvarino, ki jih štiti vlage; papirnate hiše torej niso nikdar vlažne. Papir za stavbene svrhe se namaka, ko se preša, z neko soljo, ki ga stori sigurnim pred ognjem. To je torej cela vrsta prednosti, ki jih ima hiša iz papirja pred drugimi. Amerikanci trdijo, da se bodo v bodočnosti gradile hiše samo iz papirja, vse iz papirja, a med tem jih to ne moti, da gradijo v New-Yorku po 120 metrov visoke hiše iz — kamena.

Stari oče, oče in hči istega dne pred oltarjem. Dne 27. m. m. je slavil mizar Ivan Martz v Dalhdu, Prusija, svojo zlato poroko, a njegov sin, mizar Karol Martz, obhajal je istega dne svojo srebrno poroko, njegova hči Karolina pa se je tudi istega dne poročila z izvoljencem svojega srca. Stari Martz, ki šteje sedaj 78 let, a je vedno še trden, ima 43 živečih otrok, oziroma vnukov in vnukinj. Nemški cesar je poslal staremu Martzu izdatno podporo.

Stepear iz Amerike. Pred kakimi 6 meseci se je nastanil na Dunaju „podvzetnik“ Georgij Hofmeister iz New Yorka. Kupil je dve veliki gostilni — dasi ni imel niti novčiča, — ter ju uredil lepo in elegantno. Da plača gostilni, izposodil si je na podlagi hranilniške knjižice, glaseče na 9.000 gl. in neke polnemoči za povzdigo 13.000 gl. v New-Yorku, tu 10.000 gl., tam 4.000 itd., vsega preko 30.000 gl. Kupno ceno za gostilni, kakor rečeno, je plačal iz izposojenega si denarja, vino in pa jestvine je ostal dolžan. Ko se je pokazalo, da sta ponarejena toliko hranilniška knjižica, kolikor dokument za povzdigo denarja v New-Yorku, bil je Hofmeister že izgubljen. Ovadili so ga sodišču.

Potomci angleške kraljice. Pač malo je žensk na svetu, ki bi se mogle ponašati s tolikimi potomci, kakor sedaj vladajoča angleška kraljica Viktorija. Isto ima v vsem 70 potomcev in sicer: 7 živečih sinov in hčera, 33 vnukov in vnukinj ter 30 pravnukov in pravnukinj. Torej bode letos o demantaem jubileju vladanja kraljice Viktorije nje družina zastopala 4 generacije. Kraljici Viktoriji je sedaj 78 let.

Biljardne kroglice — iz krompirja. Najnovjše, kar se javlja iz sveta industrije, spojene s kemijo, je: izdelovanje krogelj za biljard — iz krompirja. Francoski kemiki so namreč iznašli, da se krompir s pomočjo raznih kislin more pretvoriti v tako trdo stvar, da more služiti namesto roga ali celó namesto slonove kosti. Ker se kroglice iz krompirja dajo tudi lepo barvati, bode mogel v kratkem biljardirati s krompirjem, kogar veseli.

114.000 maš za pokoj jedne same duše! Te dni je umrla v Madridu stara udova, ki je volila ves svoj izdatni imetek Cerkvi. Posebno jo je moralo skrbeti zveličanje nje duše v večnosti, kajti v svoji oporoki je določila primerno glavnico, da se daruje 114.000 maš v pokoj nje duše. V oporoki se tudi druge lepe svote za razne občine, posebno za take, ki imajo slabe in siromašne cerkve.

Loterijske številke, izžrebane dne 5. t. m.:
Brno 65, 37, 8, 61, 14.
Inomost 18, 47, 69, 17, 37.

Najnovjše vesti.

Dunaj 6. Začetkom današnje seje zbornice poslancev se je predsednik toplimi besedami spominjal nesreče ki je zadela ljubljeno cesarsko hišo. Poslanci so ustali v znak žalosti.

Carigrad 6. Glasom oficijelnega obvestila je brzojavil Edhem-paša: Naša današnja zmaga je velika. Naše kroglice so jete padati blizo Farsale.

Atene 6. V včerajšnjem boju pri Farsali je 2000 Turkov z artilerijo in kavalerijo napadlo grško vojsko, stoječo pod poveljstvom prestolonaslednika. S prvega so se umikale sprednje straže; pozneje pa je bil odbit turški napad. Prestolonaslednik se je boril v prvih vrstah in so mu vojaki navdušeno vsklikali radi njegove srčnosti. Ministriški svet je čestital prestolonasledniku na zmagi

in ju čestito, prijavil vojakom došle častitke. Turška konjica je razrušila kolodvor v Farsalu. Železniška zveza med Farsalo in Volo je pretrgana. Turki pripravljajo za danes nov napad z večimi močmi.

Za slabotne
bolehave vsled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusenega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.**
(Dunajska cesta)
priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pollitorska steklenica velja 1 gl., pet pollitorskih steklenic 4 gl. 50 kr.

Trgovinske brzojavke in v zati.

Budimpešta. Pšenica zajesen 6.97 6.98 Pšenica za maj-juni 1897 7.49 do 7.51 Oves za jesen 5.34—5.36. — Rava spomlad — — — Kozuza za maj-juni 1897. 3.34-3.35 Pšenica nova od 78 kil. f. 7.85 7.90 od 79 kilo. 7.90 7.95 od 80 kil. f. 8.—8.05. od 81. kil. f. 8.05 8.10 od 82 kil. for. — — —. Jačmova 5.—8.— prosa 5.80—6.25.

Pšenica: Srednje ponudbe omejeno povpraševanje. Prodalo se je 45.000 met, st. Vreme: oblačno.

Trst. Norobinirani sladkor for. 11.85 do — —. Novi po f. 11.80 zopet mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst s carino vred odpošiljatev procej f. 80.50 81.25 Concesse 82.75—83.— Četvorni 83.50—83.75 V glava solih 86.—

Havro. Kava Santos good average za maj 49.— za september 50.— boljše.

Hamburg. Santos good average za maj 89.75. za september 41.25, za december 42.— za marc 42.50. stalno.

Dunajska borza 6. maja 1897.		
	včeraj	danes
Drjavni dolg v papirju	101.70	101.80
„ „ v srebru	101.60	101.85
Avtarijska reza v zlatu	122.60	122.55
„ „ v kronah	101.35	101.40
Kreditne akcije	359.75	361.50
London 10 List.	119.55	119.55
Napoleon	9.52	9.52 1/2
20 mark	11.73	11.72
Witak	45.15	45.17 1/2

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Drjavna železnica. (Postaja pri sv. Andreju).
Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:
6.30 predp. v Herculje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herculje, Rovinj, Pulj, Divačo in na Dunaj.
4.40 popol. v Herculje, Divačo, Dunaj, Pulj in Rovinj.
7.80 „ v Herculje (in od Herculje brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)
Lokalni vlak ob praznikih
9.20 popol. v Divačo.

DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljane, Divačo, Herculje.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herculje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka, Ljubljane.
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divačo.

Glasovir v dobrem stanju
ima na prodaj g. Ivan Goljani v Trstu, ulica S. Tecla št. 14, I. n.
Cena 40 gl.

Pristno brnsko sukneno blago.

Jeden odrezek (gl. 3.10 iz dobre) pristno
3-10 m. dolg, za- „ 4.10 „ „ „
dosten za jedno „ 4.80 „ „ „
možko obleko „ 6.— iz boljše) ovčeno
„ 7.75 iz fine „
stane samo „ 9.— iz fineje „
„ 10.50 iz najfineje „ volne.

Jeden odrezek za črno salonsko obleko gl. 10.
Blago za v hno suknjo, loden, Peruvienne, Deskingo, blago za državne uradnike, fini Kammgarne in Cheviot itd. razpošilja po tovarniških cenah poznana, realna in poznana **zaloga Kiesel-Amhof v Brnu Brunn.** Uzorci zastoj in franko. Pošiljatev po uzorcih. Pozor! P. n. občinstvo opozarje se posebno, da se blago dobiva mnogo ceneje, ako se direktno naroči mesto pri preku-povalcih. Firma Kiesel-Amhof v Brnu (Brunn) razpošilja vse blago po resničnih tovarniških cenah brez dodatka rabata kojega krojači dobivajo.

Borzni trg št. 14
Sedanja razstava:
Velika novost!
Velezanimivo potovanje po Avstraliji. Pogled na Adelaide in Melbourne. Prvi-krat izpostavljeno.

Ustoppnina 20 novč. otroci 10 novč.

Zdravljenje krvi
Čaj „Tisoborn ovet“ (Millefort).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če poča v žolodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za zdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlični lekarni
PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.